

•

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po sudiji Goranu Đukoviću, uz učešće zapisničara Ane Maraš, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog O. R., zbog krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162.st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva Kt.br.853716 od 19. maja 2016. godine, koji je zastupao Državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu M. I., nakon glavnog pretresa održanog 20.07.2016. godine, na kome je javnost isključena, u prisustvu stranaka, branioca okrivljenog O. R., advokata N. M., donio je i dana 25.07.2016. godine javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni: O. R., sa JMBG: .... od oca D. i majke T., rođene T., rođen .... godine na C., sa prebivalištem u P. ul. Z. J. br..../a, državljanin Crne Gore, po zanimanju auto- mehaničar, neoženjen, nema djecu, pismen, završio srednju mašinsku pkolu, lošeg imovnog stanja, neosuđivan

Kriv je

Zato što je:

Dana 27.04.2016. godine, oko 08,00 časova, u svojoj porodičnoj kući u ul. Z. J. br..../a u P., svjestan svog djela čije izvršenje je htio, znajući da je njegovo djelo zabranjeno, protivpravno držao zatvorenu maloljetnu oštećenu M. D., na način što je došao ispred srednje trgovinske škole „S. S.“, ušao u hodnik škole, uhvatio oštećenu za ruku i ugurao u vozilo marke R. C., a potom je odveo u prizemlje svoje kuće, zaključao vrata, zatim od nje više puta zahtijevao da otključa mobilni telefon, i svaki put kada oštećena to nije htjela da učini, udario je otvorenom šakom u predjelu lica, da bi potom pokušao da je poljubi, pa nakon što ga je oštećena odbila od sebe, uputio joj riječi „prvo moraš da spavaš samnom i drugačije nećemo mrdat iz kuće“, što je oštećena odbila, pa kada je saznao da je događaj prijavljen policiji, dovezao oštećenu ispred škole i pustio je na slobodu, prijeteći joj da ne smije reći da je bila sa njim

- čime je izvršio krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162.st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore

O s u d u j e

Na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, u koju se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 27.04.2016. godine od 18,00 časova, kao dana i časa lišenja slobode, pa nadalje.

Obavezuje se okrivljeni da ovom sudu na ime troškova postupka uplati novčani iznos od 144,50 eura, kao i 30,00 na ime paušala, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva Kt.br.583/16 od 19. maja 2016. godine, okrivljenom O. R. stavljeno je na teret krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162.st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. U završnoj riječi, zastupnik optužbe je ostao pri podnijetom optužnom predlogu i predložio je sudu da okrivljenog oglasi krivim i osudi po zakonu, i da mu nakon izricanja presude produži pritvor, po istom pritvorskom osnovu po kome je i određen.

Okrivljeni je u odbrani na glavnom pretresu u bitnom naveo da je sa M. D. bio u emotivnoj vezi od septembra mjeseca 2015 godine, i da je po njegovom mišljenju veza bila normalna s tim što su u februaru mjesecu 2016 imali nekih nesporazuma zbog čega nisu kontaktirali nekih desetak dana. Nedelju dana prije kritičnog događaja sa oštećenom M. D. se dogovorio da dana 27.04.2016. godine podju do M. O. kako bi ojačali njihovu vezu. Tom prilikom je iznajmio automobil u „R. car“ pa je u 07,00 časova ujutro došao sa svojim drugom M. A. do trgovinske škole S. S., pa nakon što je u 07,45 časova zvonilo za kraj časa M. A. i on su ušli u školu i tada je medju većim brojem ljudi primijetio D.. Prišao joj je i pitao je „hoćemo li“, na šta je ona odgovorila potvrdno pa su krenuli prema automobilu, na način što je ona išla ispred njega a on iza nje, dok je M. A. otišao prema E. školi. Dalje je naveo da je on prvi ušao u automobil i da je otvorio D. suvozačeva vrata sa unutrašnje strane iz razloga što brava na tim vratima nije radila. Nakon toga su pošli njegovoj kući na S. A. kako bi uzeo novac za put i usput su se dogovorili da će svratiti kod njega kući kako bi pričali o njihovoj vezi. Došavši ispred kuće D. ga je sačekala u dvorištu dok je on uzeo ključ od ulaznih vrata stana u prizemlju, a koji se nalazio na spratu kuće (gdje su spavali njegovi roditelji, pa je probudio oca i upitao ga gdje se nalaze ključevi), nakon čega su ušli u unutrašnjost stana u prizemlju, dok su vrata od istog ostala malo otvorena. Dalje je naveo da je u jednom trenutku D. zazvonio telefon da je zvala drugarica koja je pitala „D., gdje si to, jesi li dobro, s kim si?“, na šta je ona odgovorila „jesam, evo me sa R. sjedim i pričam“. Tada je drugarica upitala „je li to neka šifra“, a D. se nasmijala i rekla „ne jedna što ti je“, nakon čega se veza prekinula. Okrivljeni je pojasnio da je čuo taj telefonski razgovor iz razloga što je D. u toku razgovora uključila zvučnik-interfon. Naveo je da je telefon oštećena M. D. ostavila na stolu i da je bio na nečujnoj vibraciji a za to vrijeme su njih dvoje prešli na krevet da bi razmjenjivali nježnosti. Nakon nekih dvadesetak minuta D. je primijetila da je zove majka i na njegovo „javi

se“ ona je odgovorila „neću bojim se“. Kada je telefon prestao da zvuči vidjeli su poruku na njenom telefonu u kojoj je pisalo „prijavljeni ste policiji, traži vas policija“, nakon čega su ušli u automobil i okrivljeni je povezo oštećenu i ostavio ispred trgovinske škole, a isti se vratio kući. Okrivljeni je dalje naveo da je nakon što se vratio kući kod njega došao jedan drug Č. N., pa je sa njim krenuo prema Koniku kada ga je nazvala D. sestra M. S. (koju poznaje od ranije) i upitala ga „je li ovo tačno što kažu“ na šta je on odgovorio da nije ništa uradio, pa mu je ista saopštila da su noć prije kritičnog dana D. istukli roditelji zato što se nije javljala na telefon, a zatim ga je zvala policija, pa je pošao sam da se prijavi. Na pitanje branioca okrivljeni je pojasnio da se sa oštećenom prethodno dogovorio da se kritičnog dana nađu u 07,00 časova ujutro ispred škole, ali da je on zakasnio 5 ili 10 minuta, odnosno da nije došao na vrijeme. Pojasnio je da nakon što su ušli u stan u prizemlju kuće nijednog trenutka nije zatvarao vrata predmetnog stana za vrijeme njihovog boravka u istom, kao i da se ključ nalazio u bravi sa spolješnje strane. Dalje je pojasnio da je dvije nedelje prije ovog događaja oštećena ulazila u njegov automobil crvene boje marke „P. 205“ i to kada je on slučajno sreo dok se vraćala sa treninga biciklom, pa su biciklo stavili u gepek, ona je sjela na mjesto suvozača dok je on vozio na način što je jednom rukom držao volan a drugom biciklo da nebi ispalo. Tokom vožnje D. je krenula da ga poljubi pa joj je on rekao „pazi da negdje ne udarimo“. Kada je dovezao blizu kuće izvadio je biciklo iz gepeka nakon čega su se pozdravili i D. je pošla svojoj kući. Naveo je da su tokom zabavljanja imali običaj da jedno drugom ostavljaju tragove tzv. šljivice zubima i usnama na vratu prilikom razmjene nježnosti. Dalje je naveo da poznaje članove porodice oštećene, njene roditelje brata i sestru oko godinu ipo-dvije dana i to preko brata od strica oštećene D., kao i da je bio desetak puta u njihovoj kući, te da su jednom prilikom pravili roštilj.

Na pitanje suda okrivljeni je naveo da su odnosi između njega i porodice oštećene uvijek bili korektni i da je on prilikom komunikacije sa njima (kada su se šalili) pazio da nekoga ne uvrijedi. Dalje je naveo da je po njegovom mišljenju dana 27.04.2016. godine bio u emotivnoj vezi sa oštećenom i da joj je par dana prije toga poklonio mali krst, te da je ona, po njemu, bila sasvim svjesna te veze. Noć prije kritičnog događaja se dogovorio sa M. A. da istog sutradan poveze u E. školu (u kojoj isti uči), što je i imao namjeru da učini nakon što je prethodno svog mladjeg brata odvezao u G. školu, ali kada su prošli pored trgovinske škole vidio je da je zakasnio pa je zamolio M. da ostane sa njim da sam ne čeka D.. Pojasnio je da je oštećenu upoznao prije godinu ipo dana, negdje u januaru ili februaru ispred njene kuće kada je bio u društvu sa bratom od strica oštećene M. N., kojom prilikom mu je isti predstavio. U početku su se dopisivali putem poruka, a negdje u septembru 2015. godine su započeli emotivnu vezu, s tim da su se gledali povremeno, nekada u D., nekada u P.. Nakon 3 do 4 mjeseca od započinjanja veze D. ga je pozvala da dođe u D. kada ga je iznenadila, tako što ga je povelala do jednog zida na kojem je bilo ispisano crvenim slovima „Volim te R., tvoja D.“. Naveo je da je za kratko vrijeme zavolio, da je znala da ga iznenadi porukama, kao i da je mislio da je i ona njega zavoljela. Negdje u februaru mjesecu 2016. godine imali su kratki prekid veze iz razloga što se D. naljutila na njega zato što je pogledao neku drugu (njemu nepoznatu djevojku), ali da je nakon 10 - ak dana od iste dobio poruku u kojoj je pisalo „Volim te bebo moja“.

U prethodnom postupku, branio se u bitnom kao na glavnom pretresu, s tim što je istakao da kada je sa oštećenom došao ispred kuće da je ušao u prizemlje kuće obzirom da su na spratu kuće bili njegovi roditelji, a u prizemlje su ušli da iste ne bi budio.

Na pitanje suda da pojasni razlike u kazivanju gdje je na glavnom pretresu istakao da se prilikom dolaska ispred kuće popeo na prvi sprat gdje je oca pitao gdje se nalaze ključevi od prizemlja dok je u prethodnom postupku na trećoj strani zapisnika, zadnji stav po sredini izjavio “kada smo došli ispred moje kuće koja se nalazi u naselju S. A., tom prilikom smo ušli u prizemlje moje kuće, obzirom da su na spratu kuće moji

roditelji, da ih ne bi budili“, okrivljeni je pojasnio da je istina to što je rekao na glavnom pretresu, da se popeo na prvi sprat, da je probudio oca i tražio mu ključeve i da kada je izašao iz betonjerke nije znao gdje se nalazi.

Branilac okrivljenog, advokat M. N., u završnoj riječi je istakao da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično djelo, pa je predložio sudu da okrivljenog oslobodi od optužbe, da mu nakon izricanja presude ukine pritvor i da mu nadoknadi troškove krivičnog postupka.

Okrivljeni je, u završnoj riječi, podržao završnu riječ svog branioca.

Sud je u dokaznom postupku saslušao svjedoka oštećenu mldb. M. D., svjedoke mldb. G. M. i L. I., svjedoke Č. N., O. D. i M. A., izvršio je uvid u CD-e koji egzistira u spisima predmeta, pročitao je službenu zabilješku UPPJ Podgorica Ku.br.321/2016 od 27.04.2016. godine, pročitao je nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr N. R. od 18.05.2016, saslušao je istog vještaka i pročitao je izvod iz Ke za okrivljenog, izdat od Osnovnog suda u Podgorici pod poslovnim brojem Ke 898/2016.

Svjedok oštećena mldb. M. D. je u svom iskazu datom u prethodnom postupku na zapisniku pred ODT - om Kt.br.583/16 od 28.04.2016. godine, navela da je O. R. upoznala negdje u ljeto 2014. godine preko svog brata od strica N. i sestara D. i Ž., da bi se jedno vrijeme nakon toga dopisivali, a negdje u januaru mjesecu 2015. godine započeli emotivnu vezu koja je trajala možda nekih 2 mjeseca uz povremeno gledanje kada bi R. dolazio kod N.. Nakon ta dva mjeseca je odlučila da okonča tu emotivnu vezu iz razloga što je R. bio nasilan prema njoj, tj. udarao je, prethodno se raspitavši o njemu kod sestara. Međutim, R. je i nakon toga nastavio da joj šalje poruke, da joj prijeti govoreći joj da je njegova i da mora da izađe, da će u suprotnom ostati bez svoje sestrice T. i M.. Dalje je navela, da plašeći se za svoje sestrice je nastavila da se viđa sa R., ali da je isti, kad god bi se vidjeli, tukao i govorio joj da mora da bude sa njim. Negdje u junu mjesecu 2015. godine prestao je da joj šalje poruke i da je poziva iz razloga što se požalila sestrama i bratu od strica N., koji su sa njim razgovarali. Nakon što je u septembru 2015. godine krenula u I razred srednje trgovinske škole, R. joj je ponovo počeo da šalje poruke preko mobilnog telefona i jednog momka koji je učio u njenoj školi (D. J.), pa se ponovo požalila bratu od strica N., koji je obavio razgovor sa R., nakon čega je R. prestao da joj šalje poruke i da preko D. J. utiče na nju da bi odgovarala na poruke. Nakon septembra 2015. godine R. joj je sa vremena na vrijeme slao poruke, ali joj putem tih poruka nije prijetio niti je tražio da se gleda sa njom, već je postavljao pitanja u smislu "kako je i šta radi". Negdje krajem marta mjeseca, dok se vraćala sa treninga, srela je R.. Tom prilikom isti joj je kazao da uđe u vozilo marke "F. I." crvene boje, na šta mu je ona odgovorila i pitala ga "šta hoće od nje", kada je kazao "sad ćeš videti, samo ti uđi u automobil da popričamo". Tada je iz straha ušla u vozilo. Tom prilikom R. je pitao zašto se plaši od njega, a za svo to vrijeme je ćutala i tresla se, obzirom da je od njega bilo strah. U vozilu sa istim je provela nekih 10 - ak minuta, a zatim je izašla iz vozila i pošla kući. Nedelju dana nakon toga R. joj je poslao poruku u kojoj joj je naveo da mora da ide u zatvor i da mora da se vidi sa njim kako bi provjerio da li je dok je bila sa njim u emotivnoj vezi imala i druge muškarce. Sjeća se da je tom prilikom pominjao neki put u N. i B.. Nakon toga R. se do 24.04.2016. godine nije javljao, niti joj je slao poruke, da bi dana 24.04.2016. godine, negdje u večernjim časovima poslao poruku tražeći da se vidi sa njom, na šta mu je odgovorila "zar ti nijesi u zatvoru", kada joj je R. odgovorio da nije u zatvoru, da u isti treba da ide za nekih 15 dana, te da te nedelje treba da se vidi sa njom da bi otišli na dva mjesta, a o kojim mjestima se radi da će joj reći kada dođe po nju i istom prilikom joj je kazao da mora da kada dođe po nju da

ide sa njim. Dana 26.04.2016. godine R. joj je poslao poruku sledeće sadržine "samo da znaš sutra ujutru ideš samnom", na šta mu je odgovorila da ne može jer je u školi, pa joj je isti odgovorio "ne zanima me, nećeš ići u školu, moraš ići samnom, doći ću sutra po tebe u 7,00". Dana 27.04.2016. godine, dok se nalazila na času, oko 07,03 minuta stigla joj je poruka sledeće sadržine "nemoj da pravim problem, tetkinog mi groba, samo ćeš sebi problem napraviti, izađi gdje sam ti reka, i to je to, samo požuri", zatim su svaki minut poslije toga stizale prijeteće poruke, a sve u cilju da je prisili da izađe. Navedene poruke R. je slao sa broja telefona 067/..., za koji misli da pripada njegovom drugu. Tada je poslala dvije poruke moleći ga da joj to ne radi i da ne može da izađe. Nakon toga, R. je ušao u školu i otvarao redom vrata od učionica, a sve kako bi je pronašao. Tom prilikom otvorio je vrata od učionice gdje se nalazila i misli da je nije primjetio obzirom da je odmah zatvorio vrata. Nakon što se oglasilo zvono koje je označilo kraj prvog časa, negdje oko 07,45 časova je zamolila drugarice G. M. i L. I. da je sakriju kako je R. ne bi primjetio. Dok su išle holom sa jedne strane je bila njena drugarica I., a sa druge strane M., da bi u jednom trenutku naišli na D. J. koji je tada odmah rekao "evo je", nakon čega je primjetila R. koji je tom prilikom uhvatio za ruku i rekao "izlazi napolje, što ne izađeš kad ti kažem". Tada je iz straha krenula da izlazi iz škole sa R. i isti je čutao i čitavo vrijeme je držao za ruku u predjelu iznad lakta, pa je poveo do jednog vozila "R. C." i rekao "ulazi u auto". Tom prilikom R. joj je otvorio vrata od tog vozila i još uvijek je držeći za ruku rekao "ulazi", nakon čega je ušla u vozilo i isti je zatvorio vrata. Nakon toga R. je odmah ušao u vozilo, s tim što se ispred auta pozdravio sa jednim momkom, kojeg ona ne poznaje, nakon čega su krenuli sa tog mjesta. U toku vožnje R. joj je rekao da mora otići do kuće kako bi se presvukao, a da će zatim da idu u N. i B., s tim što je pojasnio da će da idu u N., odnosno u M. O. gdje je trebalo da se zakune da će biti njegova, dok joj je za put u B. rekao da tamo treba da idu kod nekog ginekologa kojeg on poznaje, a koji treba da je pregleda u smislu da li je imala nekog drugog muškarca dok je bila sa njim. Kada su došli ispred R. kuće u naselju S. A., isti joj je tom prilikom rekao da izađe, a zatim je poveo u prizemlje svoje kuće. Čim su ušli u prizemlje kuće R. je zaključao vrata, a ključ je nekih dva do tri minuta uzeo i držao u ruci. Odmah je tražio od nje da mu kaže gdje joj je telefon, pa je nakon što je izvadila telefon R. od nje zahtijevao da isti otključa, nakon čega mu je rekla da neće, kada je isti ošamario. Nakon toga R. je još nekih 10 - ak puta uporno tražio od nje da otključa telefon, pa kako mu je uporno govorila da neće, na svako njeno "neću" od istog je dobijala po šamar. Tada joj je zazvonio telefon, a zvala je njena drugarica L. I.. Tom prilikom R. se javio na telefon i I. kazao da ne može da priča sa njom, jer on treba da priča sa njom, a zatim je prekinuo vezu. Nakon toga je ponovo tražio od nje da otključa telefon, na što mu je rekla da neće i tom prilikom od R. je zadobila još jedan šamar. U tom trenutku opet je pozvonio telefon i ponovo je zvala njena drugarica L. I., kada je R. opet uzeo telefon, s tim što je uključio interfon i držao telefon, kada je kazao da ona priča. Tada je pričala sa Ivanom koja joj je rekla "D., gdje te odveo i šta se dešava", na šta joj je odgovorila "I. smiri se, nije mi ništa, znaš sve kako sam ti pričala", na šta je I. rekla "D., znam da je to šifra, znam da ti nešto radi", nakon čega je R. uzeo telefon i I. rekao "mala, ne mlati, nije joj ništa, ona je samnom, pričamo sad", zatim je prekinuo vezu. Nakon toga R. je stavio telefon na sto i krenuo da je ljubi, na šta je reagovala time što mu je rekla "nemoj da me ljubiš, evo otići ću sa tobom u Ni. i u B. da to završimo i da me onda pustiš na miru". R. je na to rekao da prvo mora da spava sa njim, misleći na intimni odnos a da će zatim ići u N. i u B. i da drugačije neće mrdati iz njegove kuće. Na to mu je kazala da neće da spava sa njim, nakon čega su se neko vrijeme verbalno raspravljali u smislu da neće da ima intimne odnose. U jednom trenutku, poslije nekih par minuta rasprave, rekla je da neće imati intimne odnose sa njim, pa makar ostala kod njega do ujutru, na šta je on rekao "oćeš, bez M. i T., počni da se skidaš, skini taj kaput". Tada je skinula kaput, dok ostalu garderobu nije željela da skine, a on joj je govorio "nećemo ići odavde dok ne budemo imali intimne odnose". Primjetila je da joj u tom trenutku vibrira telefon, nakon čega je isti uzela, ali je R. tražio da mu ga odmah preda, što je i učinila, kada je on na ekranu vidio poruku "policija vas traži", a koja poruka je stigla od ujaka, a druga poruka iste sadržine bila je upućena od strane njene majke. Tom prilikom R. je tražio od nje da otključa telefon, što je i uradila, pa je R. tada vidio 25 propuštenih poziva od njene majke, ujaka, drugarica i sestara, pa je kada je shvatio da je prijavljen u policiju odmah rekao "ajmo, idemo", kada je rekao "nije me valjda ona seljanka prijavila", misleći na njenu drugaricu L. I.. Nakon toga istim vozilom su krenuli da je R.

vrati ispred srednje trgovinske škole, pa je u toku vožnje pozvala sestra S. i pitala gdje je i šta se desilo, s tim što je kada joj je zazvonio telefon R. rekao da slučajno ne kaže da je sa njim. Tada je u razgovoru sa sestrom S. rekla "nije mi ništa, ja ću ubrzo biti ispred moje škole, pa ćemo pričati". Razlog što je ovo rekla sestri Slađani je bio taj što se bojala od R. reakcije. Nakon toga R. je ostavio ispred škole i pri njenom izlasku iz vozila rekao "nemoj slučajno da si rekla da si bila samnom, reci da si bila sa momkom, nemoj slučajno da mi dovedeš policiju". Nakon što je izašla iz R. automobila odmah je otišla do zamjenika direktora, a zatim je pošla u policiju sa svojim ujakom i ujom.

Saslušana na glavnom pretresu svjedok oštećena mldb. M. D. u prisustvu zakonske zastupnice majke, je ostala pri svom iskazu iz prethodnog postupka, pa je izjavila da se negdje u ljeto 2014. godine upoznala sa O. R. preko brata od strica N., a da se O. družio sa njenim sestrama i bratom i da su se tu nekako svi družili, pa je sa O. počela da se dopisuje, te su stupili u emotivnu vezu u januaru mjesecu 2015. godine. Pričali su joj da je opasan momak, pa je nakon dva mjeseca zabavljanja odlučila da raskine emotivnu vezu. Kada mu je rekla da raskidaju vezu, on to nije htio da prihvati, te joj je stalno pričao da hoće da raskine vezu sa njim jer ima nekog drugog, na šta mu je ona rekla da to nije istina, pa joj je on kazao da ne može da raskine sa njim i da mora sa njim da izlazi. Tada u tom periodu, a nakon što mu je rekla da želi da raskinu vezu, počeo je da je i fizički udara, odnosno šamara i zaprijetio joj je da mora da se viđa sa njim. Nastavila je da se viđa sa njim zato što joj je zaprijetio zbog straha, jer joj je "ulio strah u kosti". Prijetio joj je da će ostati bez sestrčina T. i M.. Kad god je tražio da se gleda sa njim nastavila je da se gleda sa njim, jer je mislila da ako to prestane da će nauditi njenoj porodici. U tom periodu gledali su se možda dva puta u mjesec dana i to kada je O. dolazio u D. kod njenog brata N.. Kada je odlučio da se makne od njega rekao joj je da će da je ubije i da će dovesti deset momaka da je siluju. Prije nego što je u septembru 2015. godine upisla trgovinsku školu O. je prestao da joj piše poruke, jer se požalila bratu od strica N. da je O. fizički zlostavlja, pa joj je N. rekao da je obavio razgovor sa O. kojem je rekao "R., znaš li da mi je to sestra, čujem pominje mi neko šamaranje, nije valjda da je to istina", što je O. negirao. Mjesec dana prije škole O. joj nije slao poruke, niti se gledala sa njim. Negdje u septembru 2015. godine upisla je I razred srednje trgovinske škole u P., kada je O. ponovo počeo da joj šalje poruke. Na te poruke mu nije odgovarala i ponovo je rekla bratu za to, pa joj je brat rekao da je ponovo obavio razgovor sa O., kada je O. prestao da joj šalje poruke, ali joj je slao prijeteće poruke preko D. J., učenika trgovinske škole. Sjeća se da joj je D. prvi put prišao i pitao je da li poznaje O., na šta je rekla da ga zna i pitala ga šta to njega zanima, kada je D. rekao "imaš pozdrav od njega", na šta je kazala "dobro, pa je prošla, a na šta je D. rekao "nećeš da ga pozdraviš?", na šta je rekla da neće. Tri dana nakon toga ponovo je srela D. J. u školi kada joj je D. rekao "moraš R. da pozdraviš, ponovo te pozdravio", na šta mu je rekla "ako ću da ga pozdravim, ja ću ga pozdraviti, makni se, nemoj da se miješaš". Slijedećeg dana D. je ponovo sreo, uhvatio za ruku i rekao " samo da znaš moraš R. odgovoriti na poruku". Negdje u martu mjesecu 2016. godine, dok se biciklom vraćala sa treninga iz OŠ V. J. u D., u pravcu kuće, a u večernjim časovima, iznenada pored nje se parkirao crveni automobil, pa kada je pogledala na mjestu vozača je vidjela O. koji joj je kazao da uđe u automobil, kada je počela da se trese, bila je zbunjena i bilo je strah od njega. On je rekao "ne boj se, neću ti ništa, uđi u automobil", što je i uradila. Kada je ušla u automobil samo je ćutala i tresla se, na šta joj je kazao "jel moguće da se ti mene plašiš", na šta je ćutala. Rekla mu je da je ostavi na miru, a on joj je kazao "ostaviću te na miru ako odemo na dva mjesta" i pri tom nije htio da joj kaže koja su to dva mjesta. Nakon toga je izašla iz automobila i sa biciklom pošla kući. Nadalje O. joj je slao poruke i tačno u nedjelju večer joj je poslao poruku sadržine "da znaš idemo na ona dva mjesta", na šta mu je rekla "u redu". Pitao je kada će moći, na šta mu je rekla da će moći u srijedu jer ima četiri časa i to poslije četvrtog časa. On joj je kazao da tog cijelog dana neće ići u školu, na šta mu je ona rekla da mora da ide u školu i da nema šta da dolazi ako će morati da odsustvuje iz škole. Pojasnila je da joj je tu poruku napisao dan prije kritičnog događaja, odnosno 26.04.2016. godine. Nadalje, dana 27.04.2016. godine, ujutru je došla u školu na prvi čas koji je počinjao u 07,00 časova. Da je u školu stigla na vrijeme na prvi čas, kada su počele da joj stižu poruke od O. i to nisu bile poruke sa njegovog broja telefona. U tim porukama joj je pisao da izađe, da je on ispred škole i da ako ne izađe da će on ući izvući je za kosu napolje. Da će ako ne izađe zapamtiti taj dan i da ako ona ne izađe da će ući u školu. Nakon

izvjesnog vremena O. je ušao u školu i čula je da je redom otvarao kabinete učionica. U jednom trenutku je vidjela da su se otvorila vrata njene učionice, ali nije vidjela okrivljenog, međutim, znala je da je to on. Takođe je čula da je nekoga na hodniku pitao "koje je D. odjeljenje". Istakla je da su joj kasnije rekli da je okrivljeni redom otvarao kabinete. U jednom trenutku O. joj je poslao poruku putem mobilnog telefona sadržine "odmah izađi", na koju poruku mu je odgovorila da ne može izaći i da je na času. Nakon toga joj je poslao poruku sadržine "D., tetkinog mi groba, zapamtićeš ovaj dan, kunem ti se". Kada se završio čas, tada je izašla iz učionice, pa joj je prišla jedna drugarica S. koja joj je rekla da je traži jedan momak koju je pitala "koji, jeli R.?" na šta je ova klimnula glavom. Drugarica G. M. je uhvatila za ruku i krenuli su da se sakriju, dok je drugarica L. I. pošla da vidi gdje je on. Sa M. je krenula prema kancelariji zamjenika direktora, pojasnila je da se sagnula, kada je D. J. povikao "R., R., evo ti je" i uperio prstom u nju, zatim je došao O. R., uhvatio je za ruku i kazao "zašto ne izađeš, dođi ovamo". Prvo je ćutala, pa je rekla da neće da ide sa njim. Zatim je iz straha krenula da izlazi iz škole sa njim jer joj je rekao "polazi ovamo". Od tog momenta držao je za ruku i vodio je ispred sebe. Pojasnila je da je držao u predjelu ispred lakta. Zatim su došli do jednog automobila, misli da se radi o R. C., gdje je O. doveo do mjesta suvozača i rekao joj da uđe. Vrata se u prvi mah nijesu otvorila, kada ih je on otključao i otvorio sa spoljne strane (vrata suvozača), pa je sjela na mjesto suvozača. Pojasnila je da je bila kao oduzeta i da je bilo strah. Zatim je O. pošao oko automobila sa zadnje strane i sjeo na mjesto vozača, kada je došao jedan drug O., kojeg ne poznaje i koji se pozdravio sa njim. Kada su krenuli, nije znala gdje tačno idu, a na njeno pitanje joj je kazao "idemo kući kod mene", tj. samo joj je rekao da idu kući kod njega. Tada joj je rekao da će da idu na dva mjesta, ali nije rekao gdje. Došli su ispred njegove kuće, za koju zna gdje se nalazi, jer je ranije dolazila tu i to jednom sa sestrama. Tom prilikom joj je rekao da ide ispred njega u stan u prizemlju kuće. Kada su ušli u stan u prizemlju kuće, O. je zaključao vrata, izvadio ključ iz brave i nakon minut ga je vratio u bravu, pa je od nje tražio telefon, kada je ona izvadila telefon, pa je tražio šifru od njenog telefona, tada je kazala da neće da otključa, na čemu je on insistirao, pa kada je kazala da neće onda je ošamario i ponovio je to jedno desetak puta, tj. tražio je da otključa telefon, a ona je govorila da neće, kada joj je zadavao po šamar. Tada je O. telefon stavio na sto, u kom trenutku je telefon počeo da zvoni, a to je bio poziv od njene drugarice Ivane. Na telefon se javio O. i njenoj drugarici rekao da nema šta da priča sa njom, već da on treba da priča sa oštećenom. Zatim je prekinuo vezu, pa je L. I. ponovo nazvala, kada se O. javio, uključio interfon i dao njoj da priča, držeći je drugom rukom za nju ruku. Kada joj je čula glas, I. je kazala "D., gdje si?" na šta joj je rekla "I., dobro sam, znaš sve kako sam ti pričala, ne brini", na šta je I. odgovorila "D., znam da ti nešto radi, to je neka šifra", pa je O. uzeo telefon i I. kazao "mala ne mlati, ona je samnom, nije joj ništa", kada je prekinuo vezu. Pitala ga je na koja dva mjesta treba da idu, na šta joj je odgovorio da treba da idu u M. O. da se tamo zakune da će biti njegova, kao i u B. kod nekog ginekologa koji bi vidjela da li je imala nekog momka. Nakon toga je rekla "pa ajde idemo na ta dva mjesta, što si me doveo ovdje", na šta je odgovorio "ne budeš li u B. čista, ostaviću te tamo", tada je rekla da je apsolutno "čista", te da krenu, kada je isti kazao, "ne, prvo ćeš da spavaš ovdje samnom, pa ćemo onda da idemo", tada je rekla da neće da ima intimne odnose sa njim, pa mu je rekla da mora da se vrati u školu, na šta je on kazao da će da spava sa njim, pa će nakon toga otići na ta dva mjesta, pa makar došla kući u 5 ili 6 časova. Tada je počeo da je ljubi i pravi tzv. "šljivice" po vratu, plakala je, dok je on legao na krevet i rekao joj da skine kaput. Skinula je kaput, kada joj je O. rekao "bez T. i M. skini se skroz", na šta mu je rekla da neće. Takođe mu je kazala da se makne od nje, kada je O. uzeo telefon i vidio poruku sadržine "znamo da te O. poveo, policija vas traži", kada je rekao "je li moguće da mi je ta seljanka pozvala policiju", misleći na njenu drugaricu I., zatim je O. kazao "uzmi taj kaput i ulazi u automobil". Zatim je odvezao preko puta trgovinske škole i rekao da slučajno ne kaže da je bila sa njim i da kaže da je bila sa nekim momkom. Zatim je izašla iz automobila, dok je O. pošao, kada je pošla u školu kod zamjenika direktora gdje su se već nalazili njeni ujak i ujna, pa su pošli i prijavili čitav događaj. Takođe je istakla da je tačno da je u periodu dok su se zabavljali, dok je razmjenjivala nježnosti sa okrivljenim da je istom ostavljala tzv. "šljivice" u predjelu vrata, da je to bilo u početku veze, ali ne i kasnije.

Zakonska zastupnica mlđb. oštećene se pridružila krivičnom gonjenju, dok nije istakla imovinsko - pravni zahtjev.

Na pitanje branioca da pojasni razlike u kazivanju gdje je u prethodnom postupku na strani tri zapisnika izjavila "nakon nekih nedelju dana nakon toga, tačnije negdje u prvoj nedelji marta meni je R. poslao poruku u kojoj je naveo da mora da ide u zatvor", a koju činjenicu nije pominjala na glavnom pretresu, mlđb. svjedok oštećena je izjavila da se na glavnom pretresu nije sjetila, ali da je tačno da joj je R. tom prilikom poslao poruku da će da ide u zatvor kako je to navela u prethodnom postupku.

Saslušana na glavnom pretresu svjedok mlđb. G. M., u prisustvu zakonskog zastupnika, je ostala pri svom iskazu iz prethodog postupka, pa je pojasnila da je tog dana u holu škole vidjela da je okrivljeni držao oštećenu svojom rukom za njenu ruku, a da je drugom rukom gurao u predjelu leđa. Kada su krenuli da zaštite oštećenu od okrivljenog bila je skroz zbunjena, a da su O. i ovdje oštećena u tom trenutku već bili kod izlaznih vrata škole, te da je krenula za njima, ali kada je stigla, O. je oštećenu ubacio u kola, a zatim ušao u automobil, pa su pošli sa lica mjesta. Nadalje je izjavila da dok su bili u učionici da joj je oštećena kazala da je O. došao u školu i rekla joj je da će da je traži, na šta joj je odgovorila "valjda te neće tražiti". Sjeća se da je oštećena bila puno uplašena, pa je zajedno sa njom pošla na kraj hodnika škole. Tu su bile L. I., D. S. i L. I., pa su I. i L. otišle da vide ima li O. na hodniku, a one su morale da saznaju u kojoj učionici im je sledeći čas, pa su krenule put hola škole. Na izlazu iz tog hodnika stajao je Davidović Jovan, sa kojim je bilo još nekoliko momaka i O. i da je D. J. viknuo "evo je, evo je". U tom trenutku D. je držala za ruku, a O. je samo povukao, zatim zagrlio, uzeo za ruku i izveo iz škole.

U prethodnom postupku svjedok mlđb. G. M. je izjavila da se dana 27.04.2016. godine nalazila u srednjoj trgovinskoj školi S. S. na času. Bila je jutarnja smjena, bilo je negdje oko 07,39 časova, kada joj je drugarica M. D., sa kojom uči u istom odjeljenju, poslala poruku sadržine "R. me traži kod čistačica, zna S. sad kad je vidi pitaće gdje sam ja", na šta je odgovorila "neće valjda". Nakon što je zvonio prvi čas, sa D. je izašla ispred učionice, i tom prilikom prišlo im je nekoliko djevojaka, koje su se obratile D. riječima da je traži neki momak, kada je D. pitala koji momak, jel R., na šta su te djevojke rekle da jeste. Tada su došle D. drugarice L. I., D. S. i L. I. i tom prilikom su D. odvele do kraja hodnika kako bi je sakrile od O. R.. D. je tom prilikom ostala sa njom i sa S., dok su I. i L. otišle u pravcu hola da bi vidjele da li tamo ima ima R.. Poslije nekih pet minuta u pravcu hola uputila se sa D. i S. da bi kada su došle do hola se D. J. obratio R. riječima "evo je", nakon čega se R. okrenu i krenuo prema njima. Tom prilikom R. je odgurnuo S., a D. povukao za ruku i tako otrgao od nje, jer su se ona i D. držale za ruke. Nakon toga O. je jednom rukom uhvatio D. u predjelu nadlaktice, a drugom rukom gurao ispred sebe. Tada su I. i L. krenule da idu za njima, a ubrzo je i ona krenula da ide za njima, u cilju da bi vidjela gdje će R. izvesti D.. R. je D. izveo na zadnji izlaz škole, a zatim krenuo u pravcu parkinga škole, kada je ona izašla na taj zadnji izlaz i vidjela da je R. ugurao D. na mjesto suvozača u jedno crno vozilo, a zatim takođe vidjela da je R. sjeo u to vozilo, nakon čega su se udaljili u nepoznatom pravcu. Tada se vratila u školu na čas i pokušala je da dobije D. na telefon, ali nije uspjela, pa joj je poslala nekoliko poruka, pitala je gdje se nalazi, a D. joj je odgovorila na zadnju poruku porukom "šetam sa R.". Tada je shvatila da tu poruku nije napisala D., obzirom da je D. uvijek kada je odgovarala na poruke slala tzv. smajlove ili srce, što u ovoj poruci nije bilo. Nakon što je zvonio treći čas, sa K. I. i D. S. je izašla ispred škole, pa su stale ispred jedne klupe, tada je vidjela D. M., koja je dolazila iz pravca ulaza u dvorište škole S. S.. Tom prilikom D. je bila sva potrešena, i uzviknula je "M.!", kada joj je prišla S. i jako je zagrlila, pa je pitala D. šta se desilo i gdje je bila, na šta je ista odgovorila da je bila kod R. kući i da je isti od nje zahtijevao da spava sa njim i govorio joj da se skine, nakon čega je D. rekla

"idemo odmah kod direktora". Tada je na vratu D. primjetila tzv. "šljivice". Zatim je sa D. pošla kod zamjenika direktora škole, kada su došli ujak i ujna iste.

Saslušana na glavnom pretresu svjedok mlđb. L. I. je ostala pri svom iskazu iz prethodnog postupka, pa je pojasnila da od kritičnog događaja, pa do glavnog pretresa nije kontaktirala sa porodicom okrivljenog, da kada se vidjela sa oštećenom ujutru bili su prva smjena i kako su išli ka školi da je oštećena rekla njoj i nekim njenim drugaricama da je dobila poruke od okrivljenog, da je u holu škole okrivljeni držao oštećenu za ruke, drugom rukom oko vrata, da se ne sjeća baš svakog detalja, ali da je oštećenu okrivljeni svo vrijeme do ulaska u automobil držao, da je tu bio prisutan i drug okrivljenog kojeg ne poznaje, koji nije preduzimao ni jednu radnju, i koji je samo išao iza O..

Saslušana u prethodnom postupku svjedok L. I. je posvjedočila da se dana 27.04.2016. godine, oko 06,45 časova našla sa drugaricom M. D., na autobuskoj stanici na Z.. Odatle su krenule prema srednjoj trgovinskoj školi gdje pohađaju prvi razred. Na putu do škole D. joj je rekla da su joj stigle poruke od O. R. i da je u istim R. naveo da će doći po nju u školu. Tada je D. rekla da ako se boji O., da se nekome obrati, na šta joj je D. odgovorila da se boji, ali da se takođe boji i da prijavi R.. Kada su došle u srednju trgovinsku školu, pošto uče u različitim odjeljenjima, pošla je u jednu učionicu, a D. u drugu. Nakon što je zvonio prvi čas, negdje oko 07,45 časova sa D. se našla u holu škole, pa joj je ista tom prilikom kazala da se R. nalazi unutar škole i da je traži. Tada joj je rekla da ostane tu i da će ona poći u hol da vidi da li ima R.. Kada je došla negdje po sredini hola primjetila je R. sa jednim nepoznatim momkom. Tada je iz mase neko rekao "evo je D.", u kom trenutku se R. okrenuo i primjetio D., koja je u tom trenutku bila sa drugaricama G. M. i D. S.. Tada je R. odmah prišao D., odgurnuo M. i S., a zatim D. jednom rukom uhvatio za ruku, a drugom rukom oko vrata nakon čega je izveo iz škole i to na zadnji izlaz. Nakon toga sa drugaricama je krenula da bi vidjela gdje je R. krenuo sa Dejanom, međutim, u tome je pokušao da ih spriječi R. drug koji je bio u holu i kojeg ne poznaju. Sa drugaricama je nekako uspjela da krene za R. i kada su izašle na onaj isti zadnji izlaz, gdje je R. izveo D. iz škole, pa je vidjela da je R. ugurao D. u neko crno vozilo i to na mjesto suvozača, dok je on sjeo na mjesto vozača, pa su se udaljili u nepoznatom pravcu. Nakon toga pozvala je D. na telefon, ali joj se niko nije javljao. Bila je uporna, da bi joj se poslije nekih dva do tri poziva na D. telefonom javio R., pa je tražila da razgovara sa D., kada joj je isti rekao da ne može i prekinuo vezu. Tada je ponovo pozvala D. koja se javila na telefon i na njeno pitanje da li je sve u redu, ista joj je odgovorila "sve je u redu, sve znaš, onako kako smo pričale". Tada je ukapirala da je D. u problemu, obzirom da je možda nekih mjesec do dva prije ovog događaja joj se ista požalila da ima problema sa R., da je isti unazad nekih godinu do godinu ipo dana maltretira, da joj prijeti da će doći u školu po nju. Pojasnila je da je nakon telefonskog razgovora sa D., R. od D. uzeo telefon i rekao joj da se ne miješa, na šta mu je kazala da D. pusti i da je ne maltretira i da će pozvati policiju, ali da misli da taj zadnji dio razgovora R. nije čuo jer je već bio prekinuo vezu. Nakon toga zajedno sa drugaricama, obavjestila je D. razrednu, a zatim pomoćnika direktora škole, koji je pozvao D. ujaka i obavijestio o događaju. Nakon tog pozvala je D. sestru D. i ispričala joj šta se desilo, tada je D. kazala da će odmah zvati policiju i da će da ide kod R. kući. Predložila je D. da se nađu kod „V.“ na S. A. i zajedno pođu. Nakon nekih 10 - ak minuta sa istom se našla na S. A. kod „V.“, kada je pozvala drugarica D. S. i rekla joj da se D. vratila u školu i da je u lošem stanju. Tada je sa D. pozvala taxi, pa su pošle u školu, gdje nisu zatekle D., koja je u tom trenutku sa roditeljima i ujakom već bila u policiji.

Saslušan na glavnom pretresu svjedok O. D., naveo je da je prije kritičnog događaja njegov sin iznajmio automobil R. Car, jer se dogovorio da pođe „Pod O.“, sa djevojkom- ovdje oštećenom. Nadalje, njegov sin je sutri dan, u jutarnjim časovima, uzeo brata da ga poveze do škole a sa njim je bio i M. A.. Tog jutra je spavao kući. U jednom trenutku R. je ušao u kuću, pozvao ga, ušao na prvi sprat i rekao „tajo gdje je ključ“, kada je odgovorio da je ključ u posudi na stolu. Pojasnio je da je R. zatim izašao sa sprata kuće. Nakon toga je ustao,

skuvaao kafu, koju je pio na terasi kuće. Pojasnio je da je stan u prizemlju ima tri velika prozora i velika metalna vrata. Nakon što je popio kafu, ustao je i izašao u dvorište kako bi psu dao vode, kada je slučajno pogledao udesno i vidio da su vrata od prizemlja otvorena, možda nekih 15 cm, a da je ključ bio u vratima sa spoljne strane. Pojasnio je da je ključ bio sa žutim privjeskom. Odmah se vratio nazad i pošao na prvi sprat kuće. U jednom trenutku iz dnevne sobe je vidio da su R. i D. izašli iz prizemlja, i to prvo R., a D. za njim. Da je oštećena i ranije dolazila u njegovu kuću, mada nije siguran, ali misli da je sama dolazila 2014., a sa svojim sestrama 2015. godine. Da je oštećena sa sestrama, braćom od stričeva i braćom od ujaka dolazila u njihovu kuću, gdje su dočekini i ispraćani prijateljski. Da je u periodu prije kritičnog događaja, nakon boravka oštećene u njihovoj kući, uočio tzv. šljivice na vratu svog sina, pa se sjeća da je jedne prilike njegova supruga kazala R. „zmija te izjela, što dozvoljavaš da ti to radi“. Zna da je njegov sin oštećen i njenim sestrama pomagao u branju klasova. Da za vrijeme boravka okrivljenog i oštećene u prizemnom dijelu kuće, nije čuo ništa, ni jedan šum, a zna da se najmanji udar može čuti.

Saslušan na glavnom pretresu svjedok Č. N., istakao je da mu je O. R. najbolji drug. Da je kritično jutro krenuo na posao u prodavnicu „I.“, koja se nalazi na 200 metara od kuće O. R.. To jutro je vidio O. R. i njegovog druga M. A. i to kada su krenuli automobilom O., a znao je gdje idu i kakav je bio njihov dogovor, odnosno da idu da pokupe M. D. a zatim pod manastir O.. To zna, jer je O. noć prije toga pozajmio 100,00 eura, kako bi iznajmio R. Car i kako bi isti sa oštećenom pošao u M.. Nadalje, nije znao šta se dešava dok ga nije pozvao brat od strica oštećene M. N., koga poznaje od ranije i sa kojim se družio, koji ga je pitao da li zna gdje su R. i Dijana, na šta je odgovorio da zna da su pošli pod M. O., kada mu je isti kazao da su O. R. prijavili za navodno kindapovanje. Nakon tog razgovora, O. je vozilom Renta Cara došao ispred prodavnice, pa su se zajedno uputili u Stanicu policije na K., jer je inspektor policije prethodno zvao O. da se javi u navedenu stanicu. Nadalje, prije nego što su došli u stanicu policije na K., obišli su jedan krug automobilom, pa je O. zazvonio telefon, a zna da ga je zvala sestra oštećene, misli da se zove S., kada je čuo cijeli razgovor između njih dvoje. Čuo je da je S. rekla da su roditelji oštećene, prethodnu noć, izbili oštećenu, jer je držala telefon na „nečujno“. Nadalje, pojasnio je da kada je O. došao automobilom ispred prodavnice gdje radi, da su prije nego što su pošli u Stanicu policije, otišli do kuće O., jer je O. zvala majka, pa se ispred kuće pojavila sestra oštećene i to u 8 sati, što mu je bilo čudno. Tog dana nije primijetio da je okrivljeni imao modrice, odnosno šljive na vratu, ali da je mjesec dana prije kritičnog događaja primijetio ogromnu šljivicu na vratu okrivljenog koju mu je napravila oštećena. Da zna da su prije kritičnog događaja okrivljeni i oštećena bili u emotivnoj vezi, da je veza bila prekinuta jedan period, a da zna da su odnosi između okrivljenog i oštećene u vrijeme dok su bili u emotivnoj vezi bili dobri.

Saslušan na glavnom pretresu svjedok M. A., naveo je da je dana 27.04.2016. godine, u jutarnjim časovima, oko 6,50, po njega došla R. i to automobilom marke R. C., koji je iznajmio u Rent-a Car-u. Tom prilikom O. je došao sa svojim mlađim bratom B.. Zatim su B. povezli od građevinske škole, pa su svratili do trgovinske škole, i tu je R., u sedam časova, trebalo da se nađe sa oštećenom. Ispred navedene škole su došli sa možda 4 do 5 minuta zakašnjenja. R. ga je pitao da ostane sa njim dok se ne završi prvi čas. Sačekali su ispred škole, a ulazili su i u hol iste, dva do tri puta. Nakon što se završio prvi čas, sa O.em je ušao u hol škole, pa se tu pojavila D., te su O. i D. nešto pričali. Pojasnio je da je bio udaljen od njih jedno desetak metara. Zatim su okrivljeni i oštećena krenuli da izlaze na jedna sporedna vrata, s tim što je D. bila prva, dok je R. išao iza nje, i da nije bilo nikakvog guranja niti nasilničkog ponašanja od strane O.. Nakon nekoliko minuta je krenuo za njima na ista vrata, pozdravio se sa R. i otišao u pravcu škole. Čuo je da su okrivljeni i oštećena prije kritičnog događaja izlazili osam mjeseci, i zna da je O. baš bilo stalo do oštećene, a da su okrivljeni i oštećena to jutro krenuli u M. O..

Saslušan na glavnom pretresu vještak medicinske struke dr R. N., izjavio je da ostaje pri osnovnom nalazu i mišljenju od 18.05.2016. godine, s tim što je pojasnio da je u tački 1 b mišljenja napravio grešku i to umjesto „nagnječenje lijevog skočnog zgloba“, treba da stoji „nagnječenje lijevog donjovilično - slijepoočnog zgloba“, a da suštinski ova izmijena nema nikakvog uticaja na sudsko medicinsko sagledavanje povreda kod oštećene, jer je ova dijagnoza postavljena nedovoljno kritički.

Nadalje, da su u predjelu vrata, u medicinskoj dokumentaciji, opisane oguljotine a ne krvni podlivi koji bi odgovorali laičkom terminu „šljivice“, koji pak nastaju u intimnim kontaktima stvaranjem negativnog pritiska ustima na kožu druge osobe. Dakle, opisane povrede ne odgovaraju „šljivicama“. Da dejstvom zuba, ukoliko je sila manjeg inteziteta nastaju samo otisci zuba u vidu ulegnuća kože i crvenila, a ukoliko je sila jačeg inteziteta nastaju krvni podlivi ili pak specifične povrede u vidu rana ujedina, da su u konkretnom slučaju opisane oguljotine a što ne odgovara nijednom od dejstvenih principa zuba kod osobe koja ima održano zubalo. Da u zavisnosti od inteziteta sile kojom se udarci zadaju, u bilo koji dio tijela pa i u predjelu lica, može doći do nastanka tjelesnih povreda ali i ne mora ukoliko je intezitet sile manji. Udarcima otvorenim dlanovima - šamarima tipično nastaju crvenila u predjelu lica, a koja promjena na koži je u principu kratkotrajna, a sama za sebe ne predstavlja tjelesnu povredu.

Iz nalaza i vještaka medicinske struke dr R. N. od 18. maja 2016. godine, proizilazi 27.04.2016. godine od strane ljekara Kliničkog centra Crne Gore u Podgorici pregledana M. D., kojom prilikom su kod nje konstatovane sljedeće tjesne povrede: oguljotine u predjelu vrata, koje su posljedica dejstva tupine mehaničke sile i iste su mogle nastati usljed direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa - udarca, moguće otvorenim dlanom - šamarom, li stezanjem vrata šakama. Da se u vrijeme nanošenja zadobijene povrede pojedinačno i zbirno kvalifikuju kao laka tjelesna povreda; nagnječenje lijevog skočnog zgloba, a u odnosu na koje nagnječenje je dijagnoza postavljena nedovoljno kritički, samo na osnovu subjektivnih pokazatelja bolne osjetljivosti, tako da se ista ne može prihvatiti i sudsko medicinski elaborirati, a što ne isključuje mogućnost dejstva sile u navedeni predio tijela, ali sila koja je djelovala nije bila dovoljnog inteziteta da dovede do nastanka tjelesnih povreda.

Iz citiranog izvoda iz Ke za okrivljenog, proizilazi da mu je presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.31/12 od 26.02.2013. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 151.st.1 Krivičnog zakonika, izrečena vaspitna mjera Pojačan nadzor od strane zakonskog zastupnika.

Iz CD-a koji egzistira u spisima predmeta, proizilazi da je izvršen uvid u kameru br.2, koja prikazuje dan 27.04.2016.godine, vrijeme 06,00 časova, da se vide ulazna vrata objekta i hol - unutrašnjost hola. Vide se učenici koji ulaze kroz navedena vrata a neki koji izlaze. Stranke, oštećena i branilac su se saglasili da vrijeme na kameri nije tačno, te da škola počinje da radi od 7 časova. Nadalje se konstatuje da na ulazna vrata ulaze dva lica, da je snimak dosta mutan, ali da okrivljeni pojašnjava da je jedno od navedenih lica on, i to u tamnoj trenerci sa fluorescentnim detaljima sa kapom na glavi, pa se konstatuje da se do okrivljenog nalazi jedan momak, obučen u sivo, a okrivljeni pojašnjava da se radi o njegovom drugu M. A.. Vidi se da okrivljeni priča na telefon i da zatim razgovara sa higijeničarkom škole, za koju je okrivljeni pojasnio da je poznaje od ranije. Zatim se vidi veći broj učenika u holu, za koje oštećena pojašnjava da su to učenici njenog odjeljenja. Okrivljeni zajedno sa svojim drugom izlazi napolje kroz navedena vrata, a nakon izvjesnog vremena se

vraćaju u hol škole. Na kameri se vide dva čovjeka, desno od okrivljenog, za koje oštećena predočava da je jedan profesor matematike, a da je drugi takođe profesor, ali da ne zna koji predmet predaje. Konstatuje se da se na kameri vidi oštećena. Oštećena pojašnjava da je pored nje G. M., da se vidi i D. S., da su tu L. I. i I. L.. Sada se vidi da učenici škole idu izvan domašaja kamere, a oštećena pojašnjava da odlaze u učionice. Zatim se konstatuje da u jednom trenutku, kada oštećena sa svojim drugaricama prolazi holom, vidi ruka sa djelom fluorescentnog materijala koja ruka oštećenu hvata u predjelu njene ruke. Okrivljeni O. je pojasnio da je to on, odnosno da je to njegova ruka kojom je uhvatio oštećenu u predjelu njene ruke. Konstatuje se da u tom trenutku sa desne strane stoje dva starija čovjeka, za koje je oštećena pojasnila da se radi o profesorima, i to jednom profesoru matematike a za drugog ne zna koji predmet predaje. Nadalje, ponovo se prikazuje hol i cirkulacija učenika, vide se dva starija čovjeka i higijeničarka. Vrijeme 7,57h, vidi se jedna žena i jedna učenica za koje oštećena pojašnjava da je to njena razredna i njena drugarica L. I.. Vidi se jedan stariji čovjek, za koga oštećena pojašnjava da je zamjenik direktora škole, koji razgovara putem mobilnog telefona. Zatim se vidi kako ovaj čovjek razgovara sa jednom učenicom, za koju oštećena pojašnjava da je to L. I.. Vidi se jedna učenica koja odlazi u pravcu jednog otvora sa hola za koji oštećena pojašnjava da se tamo nalazi kancelarija zamjenika direktora, a da je ta učenica njena drugarica G. M.. Vrijeme 8,37 časova, vidi se hol i učenici u holu. Oštećena je pojasnila da to nije bilo relano vrijeme, da je relano vrijeme kada se vratila nakon u školu oko 9,25 časova. Vide se jedan čovjek i jedna žena, za koje oštećena predočava da su njen ujak i ujna.

Zatim je izvršen uvid u kameru br. 10. Prikazuje se hol i vrijeme 06,00 časova. Konstatuje se da su stranke, branilac i oštećena, kao i njena zakonska zastupnica saglasni da vrijeme na kameri nije tačno i da u tom dijelu nemaju primjedbi. Vidi se prazan hol, i vidi se jedan momak obučen u duksericu, za koga okrivljeni i oštećena predočavaju da je M. A.. Konstatuje se da je hol prazan i da iz pravca kamere dolaze dva lica, i to jedno sa crnom trenerkom i fluorescentnom kapom i drugo lice obučeno u sivi gornji dio, za koje okrivljeni predočava da je to on, kao i njegov drug M. A.. Vidi se da okrivljeni, i M., prolaze kroz jedna vrata. Vidi se veći broj učenika na holu, gdje stoje okrivljeni i njegov drug M.. Vidi se da je još jedan momak pored okrivljenog i da je okrivljeni zagrlio istog. Okrivljeni je pojasnio da se dječak koga je priglio zove Jovan, ali da ne zna kako se preziva. Oštećena pojašnjava da je taj momak D. i da je ubijeđena u to. Konstatuje se da je veći broj učenika u holu, da je snimak loš i da se ne može razabrati, ali oštećena pojašnjava da je na snimku ona i da stoji iza M. A.. Vidi se da se pojavljuje okrivljeni koji je stao iza oštećene, pa se vidi da okrivljeni svoju lijevu ruku drži na ramenu oštećene i da se oboje nalaze u fazi kretanja ka naprijed. Oštećena ide ispred okrivljenog. U jednom trenutku, okrivljeni desnu ruku drži u džepu, nakon toga vadi desnu ruku iz džepa, a oštećena se nalazi ispred njega, zatim se oštećena okreće u pravcu okrivljenog i vidi se da nešto priča. Vidi se da okrivljeni denom rukom drži oštećenu. Zatim se vidi veliki broj učenika na holu i dalje se ne vidi gdje se u ovoj gužvi nalaze okrivljeni i oštećena. Okrivljeni je pojasno da su izašli kroz vrata. Oštećena je takođe pojasnila da su izašli kroz vrata.

Okrivljeni je, tokom čitavog postupka, kategorički negirao izvršenje krivičnog djela, navodeći da je kritičnog jutra, po prethodnom dogovoru sa oštećenom, došao po oštećenu u srednju Trgovinsku školu, u namjeri da zajedno idu u M. O., a da su se zatim u kolima dogovorili da pođu kod njega kući, gdje su boravili u prizemlju, pričali i razmjenjivali nježnosti, a da oštećenu tom prilikom nije držao protivpravno zatvorenu, dakle, da nije izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret. I branilac okrivljenog ustrajava da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret, tokom čitavog postupka upirući da su okrivljeni i oštećena ranije bili u vezi, a navodeći da je iskaz oštećene kontradiktoran, ukazujući na razliku u kazivanju u pogledu činjenice da joj je okrivljeni napisao poruku da treba da ide u zatvor. Međutim, sud je odbranu okrivljenog cijenio kao neistinitu, dok je teza branioca neosnovana, a razlika u kazivanju oštećene je toliko nebitna i ne

dovodi u pitanje jasnoću i određenost sadržaja iskaza mld.oštećene tokom čitavom postupka, koji iskaz sud cijeni kao istinit i koji je iskren i ubjedljiv. Naime, iz iskaza maloljetne oštećene, sud je najprije utvrdio da je okrivljeni kritičnog jutra mimo njene volje odveo iz srednje T. škole u kojoj su njene drugarice pokušale da je sakriju od okrivljenog, ali u tome nijesu uspjele, tako što je okrivljeni prišao uhvatio je za ruku, izveo iz škole a zatim povezao do prizemlja svoje kuće protivpravno držao zatvorenu, gdje joj je i zadavao više udaraca šamarima. Iskaz oštećene u dijelu na koji način je izašla sa okrivljenim iz predmetne škole, sud je utvrdio iz uvida u CD snimaka sa kamere škole, gdje se vidi da je okrivljeni tražio oštećenu, i kada je našao među učenicima da je uhvatio svojom rukom za njenu ruku, što i sam objašnjavajući video snimak sa kamere 2 nije sporio, a da je okrivljeni oštećenu izveo iz predmetne škole mimo njene volje utvrđuje se i iz iskaza svjedoka mldb. L. I. i G. M., koje su se identično izjašnjavale o odlučnim činjenicama u ovom postupku, i čije iskaze je sud cijenio kao jasne i ubjedljive. Iskaz svjedoka M. A., koji je sa okrivljenim došao do predmetne škole i koji je izjavio da okrivljeni nije oštećenu poveo iz škole mimo njene volje i da nije preduzimao bilo kakve radnje nasilja prema oštećenoj, sud je cijenio kao neistinit, jer je iskaz ovog svjedoka demantovan iskazom oštećene, svjedoka L. i G. i uvidom u CD predmetnog snimka, koji sud cijeni kao vjerodostojan, osim vremena konstatovanog na njemu, a u odnosu na vrijeme na kamerama, stranke, branilac i oštećena su saglesni da je pogrešno i u tom dijelu nijesu imali primjedbi. Oštećena je konzistentna tokom čitavog postupka, dosljedna i njen iskaz je potvrđen i nalazom i mišljenjem, kao i izjašnjenjem vještaka medicinske struke, koji sud cijeni kao jasan stručan i objektivan. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka R., proizilazi da je okrivljena istog dana pregledana od strane ljekara KCCG, te da su joj konstatovane povrede i to oguljotine u predjelu vrata koje su posljedica dejstva tupine mehaničke sile i iste su mogle nastati usljed direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa - udarca, moguće otvorenim dlanom(šamarom), ili stezanjem vrata šakama, pa kada se iskaz oštećene dovede u vezu sa ovim dijelom nalaza vještaka, sasvim je jasno da je istinit i onaj dio njenog iskaza kojim je opisivala događaj u kući okrivljenog, gdje je okrivljeni držao protivpravno zatvorenu, a nesporna činjenica da su se okrivljeni i oštećena ranije zabavljali ne utiče na krivicu okrivljenog, koji je oštećenu kritičnog dana u stanu prizemlja kuće držao protivpravno zatvorenu. Svjedok O. D., želi poduprijeti navode obrane okrivljenog svog sina, navodeći da je u jednom trenutku izašao sa prvog sprata kuće, da je dok su se okrivljeni i oštećena nalazili u stanu na prizemlju primijetio žuti ključ na vratima tog stana sa spoljne strane, aludirajući da oštećena nije bila protivpravno zatvorena, koji iskaz je demantovan iskazom oštećene, pa sud iskaz svjedoka O. D. cijeni kao neistinit, kako cijeni i iskaz svjedoka Č. N., koji je naveo da je znao da okrivljeni i oštećena imaju dogovor da idu pod Manastir O., jer je ovaj svjedok, kako je sam naveo, najbolji drug okrivljenog, pa je sasvim jasno da svojim iskazom želi pogodovati okrivljenom u njegovom nastojanju da izbjegne krivicu.

Sud je sa glavnog pretresa isključio javnost radi zaštite interesa maloljetne oštećene.

Sud je cijenio i druge dokeze provedene u postupku, ali je našao da su bez značaja za presuđenje.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje, sud je utvrdio da je okrivljeni izvršio krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162.st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Cijeneći subjektivni odnos okrivljenog prema izvršenom krivičnom djelu, sud je utvrdio da je okrivljeni bio svjestan krivičnog djela, da je htio njegovo izvršenje, znajući da je njegovo djelo zabranjeno, pa se njegov

subjektivni odnos prema izvršenom krivičnom djelu manifestuje kao direktan umišljaj, koji je sud utvrdio iz dokaza provedenih na glavnom pretresu kojima je poklonio vjeru.

Odlučujući o kazni za okrivljenog, sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42 Krivičnog zakonika koje utiču da kazna bude manje ili veća, pa je kao olakšavajuću cijenio mladost okrivljenog, koji je u vrijeme izvršenja krivičnog djela imao navršenih 19 godina života, pri činjenici ranije neosuđivanosti, dok je kao otežavajuću okolnost, u sklopu ličnosti, cijenio činjenicu da mu je presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.31/12 od 26.02.2013. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 151.st.1 Krivičnog zakonika izrečena vaspitna mjera Pojačan nadzor od strane zakonskog zastupnika, pa je sud okrivljenog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca, nalazeći da se istom ima ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 32.st.2 KZCG, u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4.st.2 KZCG. U kaznu zatvora, sud je okrivljenom uračunao vrijeme provedeno u pritvoru, kao u izreci presude, osnovom čl. 51 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Odluku o troškovima postupka, sud je donio na osnovu čl. 229.st.1 Zakonika o krivičnom postupku, pa je obavezao okrivljenog da ovom sudu na ime troškova postupka uplati novčani iznos od 144,50 eura, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude. Troškovi postupka se odnose na ime nagrade vještaku medicinske struke. Visinu paušala, kao u izreci presude, sud je utvrdio na osnovu imovnog stanja okrivljenog i dužine trajanja postupka.

Imajući u vidu navedeno, primjenom citiranih zakonskih propisa, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 25.07.2016.godine

SUDIJA

Đuković Goran s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku

od 8 dana od dana prijema pisanog otpravka,

Višem sudu u Podgorici a preko ovog suda.

Z.T.O. Maraš Ana

